

הנשימים לפניה בקור בפני אדם.
אבל לזאת יקראה אשה - שלמות
הכל. לזאת ולא לאחרת. הכל הוא
דברי אהבה, כמו שנאמר (משל לא)
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על
בלונה.

על כן יעוז איש את אביו ואת
אמו ורבך באשתו והיו לבשר
אחד, הכל להמשכה באהבה
ולהדקוק עמה. בין שעורר אליה
כל הדברים הלווי, מה כתוב?
והנחש קיה עדורים וגוו. הרי
התעוור יוצר הרע לאחיזה בה כדי
לקשרה בתאות הגוף ולעורה
אליה דברים אחרים שייצר הרע
מחענגם בhem.

עד שלאחר כך מה כתוב, ותרא
האשה כי טוב העץ למאכל וכי
תאהו הוא לעינים, ותקח מפרי
ותأكل. קבלה אותו ברכzon, ותפנן
גם לאישה עמה (ויאכל). הרי אז היא
התעוורה אליו בתאה להתעוור
(לחת) לו רצון ואהבה, זה דבר
להראות מעשה לבני אדם כמו
שלמעלה.

אמר רבי אלעזר, אם כך, במה
נעמיד אוטו למעלה יציר הרע
שאוחז בנקבה? אמר לו, הרי
התעוורה אלו למעלה ואלו
למטה, יציר טוב וישר רע. יציר טוב
מיימין, יציר רע משמאלי. ושמאל
למעלה אוחז בנקבה לקשרה
(להתקשר בה) אחד בוגר, כמו
שנאמר (שיר ב) שמאלו מחת
לראשי. ועל זה דברים התפרש
לראשי. ולמضاה עד כאן. מאן
למעלה ולמضاה עד כאן. מאן
והלאה מלבים של קטנות (נ"א בש"ה)
של זפת לקטנים شبעריסות
לפרש הדר, והרי נתעוור בו
החברים.

לפרשות מלאה, וזה אתערו
החברים.

דא היא דלא ישפה פוותה. דא היא יקראה
דביבתא כלhone נשין גבה כקוף באפני בני
נשא. אבל לזאת יקראה אשה שלימו דכל
לזאת ולא לאחרת. כלל הוא מלוי ריחימותא
בכמה דעת אמר, (משל לא) רובות בנות עשו חיל
ואת עלית על בלונה:

על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ורבך
באשתו והיו לבשר אחד, כלל
לא ממשבאה לה בריחימיו ולא תדיבקה בתהה,
בין דאתער לגבה כל מלין אלין, מה כתיב
והנחש קיה עדורים וגוו. הא אתער יציר הרע
לאחדה בה בגין לקשרא לה בתיאובתא
דגופא ולאתער לאגה מלין אתרגין דייציר
הרע אהענג בהו.

עד לבתר מה כתיב ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאהו הוא לעינים
ותקח מפרי ותأكل, קבילת ליה ברועותא
ו��נן גם לאישה עמה (ויאכל) הא בדין היא
אתער לאגה בתיאובתא (נ"א בתיאובתא)
לאתער (נ"א לטיה) ליה רועיתא וריחימו, דא
מלה לאחזה עזבך בגין נשא בגונא
דליך לא.

אמר רבי אלעזר אי הבי במאי נוקים ליה
לעילא יציר הרע דאחד בה בנוקבא,
אמר ליה, הא אתער אלין לעילא ואלין
לתקא יציר טוב וייצר רע. יציר טוב מימיינא
ויציר רע משמאלי, ושמאלי לעילא אחד
בנוקבא לקשרא לה בחדר (נ"א לאתקשרה ביה)
בגופא כמה דעת אמר, (שיר השירים ב) שמאלו
פחות לראשי וגוו, ועל דא מלין אתפרקן
לעילא ותתקא עד הכא, מכאן ולהלאה מלין
בזוטרא (נ"א בוטא) דזיפתא לזריריה דטינקון
ביה חבריא.